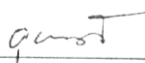

อุษาวดี พูลพิพัฒน์ 2546: การรับรู้ต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์
ทรัพยากรท่องเที่ยวของชุมชน กรณีศึกษา ชุมชนปวนพุกิ่งอำเภอนองหิน จังหวัดเลย
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(อุทยานและนันทนาการ) สาขาวิชาอุทยานและนันทนาการ
ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ชนันท์ เอ็มพันธ์, Ph.D.
141 หน้า
ISBN 974-359-725-5

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการท่องเที่ยว กิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากร
ท่องเที่ยวและการรับรู้ต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวของ
ชุมชนปวนพุกิ่งอำเภอนองหิน จังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ได้แก่ กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการ
ท่องเที่ยวจำนวน 83 ตัวอย่าง กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแต่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกับกลุ่มที่เกี่ยวข้อง
จำนวน 425 ตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ใช้การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม
และการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเก็บข้อมูลประกอบ ใช้วิธีการบรรยาย พรรณนาอธิบายรูปแบบการจัดการ
ท่องเที่ยว สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่เกี่ยวข้องรับรู้ต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งตามหลักการและ
สภาพจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้อง และเข้าร่วมประกอบกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว
สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้อง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้อง การรับรู้ต่อองค์ประกอบ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยรวมไม่ส่งผลต่อกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว แต่เมื่อพิจารณาค่านัยสำคัญ
ทางสถิติของ t แล้วพบว่า องค์ประกอบด้านการจัดการมีอิทธิพลต่อกิจกรรมส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อม
ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องในทิศทางเดียวกันที่ระดับ .05 ($Beta=.249$) ส่วนกลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้อง การรับรู้ต่อ
องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลต่อกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทั้ง 3 กิจกรรม ได้แก่
กิจกรรมการรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมความรู้ความเข้าใจของชุมชนในการอนุรักษ์ และกิจกรรมความรู้ความ
เข้าใจของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกิจกรรมส่งเสริมการรักษา
สิ่งแวดล้อมนั้น องค์ประกอบด้านการสื่อความหมายธรรมชาติมีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันที่ระดับ.05
($Beta=.161$) ส่วนกิจกรรมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่คนในชุมชนนั้น องค์ประกอบด้านการสื่อความหมาย
ธรรมชาติและจัดการมีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันที่ระดับ .001 ($Beta=.469$ และ .196 ตามลำดับ)
ขณะที่องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมมีอิทธิพลต่อกิจกรรมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่คนในชุมชนในทิศทาง
ตรงกันข้ามที่ระดับ .05 ($Beta= -.159$) สำหรับกิจกรรมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว
องค์ประกอบด้านการสื่อความหมายธรรมชาติมีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันที่ระดับ .001 ($Beta=.267$)

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

15 / ต. 9. 2546

Usawadee Poolpipat 2003: Perception of Ecotourism Components Affecting Community's Tourism Resource Conservation : A Case Study of Puanpu Community King-Amphoe Nong Hin Changwat Loei. Master of Science (Parks and Recreation), Major Field: Parks and Recreation, Department of Conservation. Thesis Advisor: Assistant Professor Dachanee Emphandhu, Ph.D. 141 pages.
ISBN 974-359-725-5

The objectives of this research were to study tourism management pattern, tourism resource conservation activities, and perception of ecotourism components towards tourism resource conservation activities at Puanpu community King-Amphoe Nong Hin Changwat Loei. The samples consisted of two groups: related and unrelated groups concerning involvement of ecotourism activities and services. The related group consisted of 83 villagers whose jobs were directly related to tourism activities and services in the community. The unrelated group were randomly selected from villagers living in same village but not related directly to ecotourism consisting of 425 samples. Questionnaire with non-participation observation and semi-structure interview were employed in data collection. Descriptive statistics and multiple regression analysis were used as analytical tools.

The results found that the perception of people related directly to ecotourism activities and services in the community towards ecotourism components both in principles and practices in Puanpu community were higher than perception of those unrelated. The practices of tourism resource conservation activities of those related to ecotourism activities and services were also higher than those unrelated as well. However, the overall perception of ecotourism components of the concerned group were not statistically related to tourism resource conservation except the management component that related significantly to environmental protection activity at significant level of .05 and beta = .249 while perception of unrelated people regarding ecotourism components was statistically related to all three tourism resource conservation activities namely: environmental protection, community knowledge and understanding in conservation, and tourist knowledge and understanding in conservation at significant level of .001. The particular component affecting environmental protection activity were nature interpretation component (significant level = .05, beta=.161). The nature interpretation and management components affected community knowledge and understanding in conservation at significant level of .001 with beta = .469 and .196, respectively. While community participation component has reverse effect to community knowledge and understanding in conservation at significant level of .05 with beta = -.159. For the tourist knowledge and understanding in conservation, the nature interpretation component was significantly related to it at significant level of .001 and beta = .267.

Usawadee

Student's signature

Dachanee Ee

Thesis Advisor's signature

15 Oct 2009